

“Η θυσιαστική διακονία της Εκκλησίας, είναι διαρκής σταυρός”

[Πατριαρχία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Τελέσθηκε το πρωί του Σαββάτου 26 Οκτωβρίου, η χειροτονία του Εψηφισμένου Επισκόπου Κνωσού κ. Προδρόμου, Βοηθού Επισκόπου της Αρχιεπισκοπής Κρήτης, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του αγίου Μηνά στο Ηράκλειο.

Τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, εκπροσώπησε **ο Μέγας Αρχιδιάκονος κ. Θεόδωρος**, ο οποίος στην προσφώνησή του τόνισε μεταξύ άλλων: “ή θυσιαστική διακονία τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως δέν τυγχάνει ἐπὶ κτήτῳ τι γνώρισμα κατὰ τὴν ὑπεραιωνόβιον, χάριτι Θεοῦ, ἐπὶ γῆς φωταυγὴ καὶ πολύκροτον πορείαν τῆς, ἀλλ’ ἀποτελεῖ συνεπῆ προβολὴν καὶ ἀταλάντευτον φανέρωσιν τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ γονιδιώματός τῆς, καθὼς καὶ ὄντολογικὴν ἀπόρροιαν ἐκ τῆς ἀνοθεύτου εὐαγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς παραδόσεως καὶ τῆς διαχρονικῆς πατερικῆς αὐτοσυνειδησίας περὶ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ λειτουργήματος ὡς διαρκοῦς Σταυροῦ, καθημερινῆς αὐθυπερβάσεως καὶ κενωτικῆς αὐτοπροσφορᾶς πρὸς διακονίαν τῶν καθ’ ἐκάστην ἀναγκῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος”.

Ακολουθεί ολόκληρη η προσφώνηση:

Σεπτῇ Πατριαρχικῇ ἐντολῇ, ἱστάμενος ἐνώπιον οἰκείων, ἐκ προσώπου τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-άρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τοῦ προσκυνητοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότου πάντων ἡμῶν, ἔχω τήν ὑψίστην τιμήν νά κομίζω πρὸς ἅπαντας τήν πατρικὴν εὐχὴν καί τὰς Πατριαρχικὰς εὐλογίας τοῦ σεπτοῦ Προ-καθημένου τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τήν εὐσημον ταύτην διὰ τήν ὁλκάδα τοῦ Ἀποστόλου Τίτου, Πάτρωνος καί Προστάτου τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, ἡμέραν τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας σου, Θεοφιλέστατε ἅγιε Κνωσσοῦ.

Τό εὐφρόσυνον ἄγγελμα τῆς ἐπαξίας ἀρχιερατικῆς προαγωγῆς σου ἔφθασε καί εἰς τὰς αὐλὰς τῆς ἐσταυρωμένης καί μαρτυρικῆς Πρωτοθρόνου Κωνσταντινουπολίτιδος Ἐκκλησίας, καί ἐγένετο δεκτόν μετὰ μεγίστης χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου σου, Ὅστις ἔσπευσε προφρόνως διὰ σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος νά συγχαρῇ πατρικῶς τήν ὑμετέραν Θεοφιλίαν καί νά εὐχηθῇ ἐγκαρδίως διὰ τήν ἐκπλήρωσιν τῶν νέων ὑψηλῶν ἀρχιερατικῶν καθηκόντων σου, παραλ-λήλως πρὸς τήν ἐξάσκησιν τῆς ὑπευθύνου καί λυσιτελοῦς διακονίας σου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὡς Ἀρχιγραμματέως τῆς ἐνταῦθα Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, εὐχὰς τὰς ὁποίας καί ἡμεῖς, ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐκπροσώπου, ἐπαναλαμβάνομεν ἐνθέρμως, πάλιν καί πολλάκις, σήμερον μετὰ πολλῆς ἀγάπης καί ἐξειδικασμένης τιμῆς.

Γνωρίζεις καλῶς, Θεοφιλέσταστε, ὅτι ὁ Παναγιώτατος Οἰκου-μενικός ἡμῶν Πατριάρχης, καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς θυσιαστικῆς διακονίας σου ἐν τῷ ἀμπελώνι τοῦ Κυρίου, περιέβαλλε τό πρόσωπόν σου μετὰ στοργῆς οὐ τῆς τυχούσης, ἐκτιμῶν τήν λιπαράν θεολογικὴν σου παιδείαν, τήν ἐν γένει πνευματικὴν κατάρτισιν καί συγκρότησίν σου, τό ἐκκλησιαστικόν σου ἦθος, τήν εὖορκον προσφοράν σου πρὸς τήν ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίαν, ὡς καί τήν ἀφοσίωσίν σου εἰς τήν Μητέρα Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καί τόν σεπτόν Προκαθήμενον αὐτῆς.

Ἐχεις, ἅγιε Κνωσσοῦ, τό πολύτιμον προνόμιον νά ἀνήκης ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τήν χορείαν τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, «τῆς ἄρχουσας καί πάσχουσας Ἐκκλησίας», τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀναριθμῶν θλίψεων καί τῶν ἀλαλήτων στεναγμῶν, τῶν ἀτελευτήτων μαρτυρίων καί τῆς εὐαγγελικῆς μαρτυρίας, τῆς ἀδιαπτῶτως ἀκολου-θούσης ἐπὶ δεκαεπτὰ καί πλέον αἰῶνας ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντίνου Πόλει τήν κανονικὴν ὁδόν τῆς θυσιαστικῆς διακονίας πρὸς τοὺς ἐγγύς καί τοὺς μακρὰν καί οὐδέποτε κινουμένης ἀπὸ τοῦ χρέους καί τῆς εὐθύνης, μέσῳ τῆς πολυπλεύρου κενωτικῆς προσφορᾶς αὐτῆς πρὸς ὁμοδόξους καί ἑτεροδόξους, ὡς καί πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως καί σύμπασαν τήν

ποικιλοτρόπως ταλανιζομένην ἀνθρωπότητα.

Ἀντιλαμβάνεται, ἀσφαλῶς, ἡ ὑμετέρα Θεοφιλία ὅτι ἡ θυσιαστική διακονία τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως δέν τυγχάνει ἐπὶκτητόν τι γνώρισμα κατὰ τὴν ὑπεραιωνόβιον, χάριτι Θεοῦ, ἐπὶ γῆς φωταυγὴ καὶ πολύκροτον πορείαν της, ἀλλ' ἀποτελεῖ συνεπῆ προβολὴν καὶ ἀτα-λάντευτον φανέρωσιν τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ γονιδιώματός της, καθὼς καὶ ὄντολογικὴν ἀπόρροϊαν ἐκ τῆς ἀνοθεύτου εὐαγγελικῆς καὶ ἀποστο-λικῆς παραδόσεως καὶ τῆς διαχρονικῆς πατερικῆς αὐτοσυνειδησίας περὶ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ λειτουργήματος ὡς διαρκοῦς Σταυροῦ, καθημερινῆς αὐθυπερβάσεως καὶ κενωτικῆς αὐτοπροσφορᾶς πρὸς διακονίαν τῶν καθ' ἐκάστην ἀναγκῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, προσβλέποντος δέ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σωτηριολογικῆς, εὐχαριστιακῆς καὶ ἐσχατο-λογικῆς ἀποστολῆς του ἐν τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν, καθ' ἣν, ὡς μὴ ὥφελε, τὰ ἀπ' αἰώνων ἀπαράγραπτα καὶ ἀδιαπραγμάτευτα κανονικά προνόμια τοῦ παν-σέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀμφισβητοῦνται ὑπὸ τινων δυστυχῶς ὁμοδόξων, λαβόντων τὴν εἰς Χριστόν πίστιν καὶ τό ἅγιον βάπτισμα ἐκ τῆς πνευματικῆς μήτρας τοῦ Ὁρθοδόξου Γένους. Διό καὶ σύ, ἅγιε Κνωσσοῦ, ὡς τό νεώτερον μέλος τῆς σεβασμίας αὐτοῦ Ἱεραρχίας ἐν τῇ ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίᾳ, καλεῖσαι κατὰ τὴν σήμερον ἀρχομένην Ἀρχιε-ρατικὴν σου διακονίαν νά τιμᾷς καὶ νά ὑπερασπίζῃς τὴν ὑπαρξιακὴν ἐνότητα καὶ κανονικὴν ἀναφορὰν τῆς ἐν Κρήτῃ τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν τῇ Μεγαλονήσῳ Ἱ. Πατριαρχικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, καθὼς ἡ σχέσις αὕτη ἀποτελεῖ τὸν ὁμφάλιον λῶρον διὰ τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν κατὰ Θεόν προκοπὴν τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς ἐνταῦθα Ἐκκλησίας, τῆς ναυαρχίδος ταύτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ τῆς Μεσογείου καὶ ἐκλεκτῆς αὐτοῦ ἀναδενδράδος. Ἄλλως τε, ὁ Κυριακὸς λόγος, σαφὴς καὶ περιεκτικὸς οὐσιωδεστάτων ὄντολογικῶν νοημάτων, δέν ἐπιδέχεται τινὰ διαφορετικὴν προσέγγισιν: «μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τό κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδέ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοί μείνητε. Ἐγὼ εἰμί ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιω. 15:1-5).

Τό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον καὶ ὁ σεπτὸς Προκαθήμενός του τρέφουν βεβαίαν τὴν ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν ὅτι σύ, ὡς ὁ βενιαμίν τῆς ἐνταῦθα Ἱεραρχίας, θά μιμηθῇς τό ἀπαράμιλλον ὑπόδειγμα, τὴν παραδειγματικὴν ἀναφορὰν καὶ ὁλοτελῆ ἀφοσίωσιν πρὸς τό ἀειλαμπές Φανάρι τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης καὶ πολιοῦ Γέροντος πάντων ἡμῶν κ. Εἰρηναίου, τοῦ καὶ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, τὸν ὁποῖον εἶχες τὴν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν νά διακονήσῃς καὶ

ἐξ ἐτέρων, πλήν τοῦ Ἀρχιγραμματέως αὐτῆς, ἐπιτελικῶν θέσεων, ὡς τοῦ Ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ καί τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, ἔχων πάντοτε κατά νοῦν τήν ζείδωρον προτροπήν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς Τιμόθεον: «σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες» (Πρὸς Τιμ. 3,14).

Τό λοιπόν, Θεοφιλέστατε, ἔντεινε, δι'εὐχῶν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου, καὶ κατευοδοῦ καὶ ἀρχιεράτεψε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου. Ἄξιος!!!